

Placówka "Estezet"
L.dz. 1246 /44
New York, dn. 2.XII.44
"Russian Affairs" -
charakterystyka

Wzrost 30/4/5

1246

Szef Oddz. Inf. Wyw. Szt. N. W.
/przez Szefa Wydz. Wyw./

Przedstawiam tłumaczenie art. p.t. "Partie bez Kominternu" z "Russian Affairs" Nr. 2 z listopada 1944 r. Pismo to jest wydawane przez the Institute for Russian Studies of the Rand School of Social Science /7 East 15th Street, New York 3, N.Y./

"Russian Affairs" jest wydawnictwem zupełnie nowym; pierwszy numer ukazał się z października br. W numerze tym wyjaśnia redakcja, że "R.A." jest biuletynem informacyjnym zdążającym do dostarczania dokładnych i zgodnych z prawdą sprawozdań miesięcznych na temat rozwoju wydarzeń wewnętrznych w Rosji i jej polityki zagranicznej.

Redakcja wyjaśnia, że publiczność amerykańska była przez długi przeciąg czasu przedmiotem dwóch rywalizujących z sobą propagand odnośnie Zw. Sowieckiego. Jedna z nich wyzuta jest całkowicie z uznawania aspiracji narodu rosyjskiego i uważa współpracę z Rosją za niemożliwą. Druga zaś twierdzi z naciskiem że współpraca z Rosją wymaga ślepego podporządkowania interesów ameryk. i nieograniczonego niczem gloryfikowania wszystkiego co rosyjskie. "Russian Affairs" jest redagowane przez i dla demokratycznie i postępowo myślących Amerykan, którzy uważają że współpraca ze Zw. Sow. jest wskazana, że musi ona być bazowana na wzajemnej obiektywnej znajomości i zrozumieniu jak również że sympatyzowanie z demokratycznymi aspiracjami narodu ros. i rewolucją nie pociąga za sobą równocześnie i nie wymaga uznawania totalistycznych cech życia rosyjskiego.

Zainteresowanie Rosją Sow. nigdy nie było tak wielkie - mówi redakcja "R.A." - a potrzeba zdrowego i przyjaznego zrozumienia równie nagląca jest obecnie. Ządaniem "R.A." jest wyjście naprzeciwko tym zainteresowaniem i pogłębienie zrozumienia.

Nie wiadomo oczywiście jak się pismo rozwinie, ocena jednak dwóch pierwszych numerów wykazuje, że redakcja:

- 1/ Zdążając rzeczywiście do obiektywnej oceny postępu techn. w Rosji Sow.
- 2/ atakuje Rosję Sow. b. ostro od strony politycznej i systemalnej.

2 zał.

Kierownik Placówki

Mlewey
Maracz

480

PARTIE BEZ KOMINTERNU

W dniu 22go maja 1943 r. Komitet Wykonawczy w Moskwie formalnie rozwiązał międzynarodówkę komunistyczną. Decyzja ta została powzięta bez uprzedniej dyskusji podległych tej organizacji partycji i bez zwołowania kongresu światowego, jaki zwykle poprzedzał tego rodzaju zmiany. Jednak wszystkie przynależne partie automatycznie i jednogłośnie przyjęły decyzję Rady Wykonawczej, po otrzymaniu telegraficznego zawiadomienia z Moskwy o zaszczytnej uchwale. Było to poprostu niczem innym jak tylko oficjalnym potwierdzeniem faktu, że międzynarodówka komunistyczna w pierwotnym jej ukonstytuowaniu już dawno przestała istnieć.

Rosyjska partia komunistyczna miała przewagę od samego początku partię prestige'm i funduszami, chociaż przynajmniej teoretycznie była tylko "pierwszą pomiędzy równymi". Stopniowo Komintern został zamieniony z "foreign office" rosyjskiej rewolucji na "foreign office" państwa rosyjskiego. Kierownicy rosyjscy dozorowali nad wybieraniem i usuwaniem przywódców partyjnych oraz wyrzucaniem "odstępów" we wszystkich krajach. /Np. Stalin przez swoje przemówienia w dn. 8go i 14go maja 1929 r. do Amerykańskiej Partii Komunistycznej, wpłynął na zmianę w kierownictwie tej partii, dzięki której Earl BROWDER uzyskał swoje obecne stanowisko./ Komintern stał się "jednolitą partią światową" /określenie własne/ w której nie tolerowano różnicy poglądów, w której wszystkie decyzje były przyjmowane jednogłośnie i kongresy a nawet zebrania Rady Wykonawczej stały się zbytecznymi. W początkowym okresie istnienia Kominternu, kongresy światowe odbywały się co roku. Po piątym kongresie w 1924 przeskocono cztery lata; po szóstym kongresie w 1928 r. zrobiono skok o dziewięć lat z potem już nie było kongresów. Wobec tego formalna decyzja rozwiązania tej formy w strukturze partyjnej stała się poprostu zaprotokołowaniem faktu dokonanego.

Losy partii komunistycznych

Przeróżne partie komunistyczne istnieją w dalszym ciągu, tak jak dawniej, zmieniając linię swego posłuszeństwa zależnie od zmiennej fortuny i interesów Kremłu. Niektóre, jak Amerykańska Partia Komunistyczna i podobne partie na tym kontynencie zmieniły swoje nazwy i formy. Inne jak francuska, brytyjska, i włoska działają w dawnych ramach organizacyjnych. Im mniej sukcesów którekolwiek z partii odniosła pod starą swoją nazwą, tym większe poczyniono w niej zmiany, w przeciwieństwie do tych partii, które miały duże nadzieje na wzmocnienie swoich wpływów i siły.

Amerykańska Partia Komunistyczna

Amerykańska Partia Komunistyczna rozpoczęła swą przemianę, za zgodą Kominternu, o trzy lata wcześniej ze względu na prawo rejestracji nieobywateli i obcych agentów. /"Te same względy kierowały komunistyczną międzynarodówką w rozpatrywaniu rezolucji Partii Komunistycznej w Stanach Zjednoczonych Ameryki z listopada 1940, odnośnie wystąpienia z Kominternu" - z tekstu Deklaracji Rozwiązania Kominternu z 23go maja 1943 wynika, że ogłoszono decyzję w sprawie Amerykańskiej Partii Komunistycznej jako precedens. W dniu 2go kwietnia 1940 r. "Daily Worker" wniósł podanie rejestracji zgodnie z nowym prawem wymagającym rejestracji wszystkich agencji państw obcych. /New York Times, 3.IX.1940/. Niezależnie jednak od tego Amerykańska Partia Komunistyczna szybko poparła rozwiązanie Międzynarodówki do której w zasadzie już nie należała. W rok później, w trzecim tygodniu maja 1944 przekształciła się

w Komunistyczne Stowarzyszenie Polityczne, z tymi samymi przywódcami na czele / Browder, Foster, Minor, etc./ tymi samymi oficjalnymi organami /"Daily Worker", "Sunday Observer", "Communist"/, tymi samymi członkami, z tą samą obowiązującą "jednomyślnością" decyzji, tą samą koncepcją podstawowego celu, czyli "popierania Rosji Sowieckiej jako przedmurza Faszyzmu"/. /Z wstępnego zdania tekstu deklaracji rozwiązującej Komintern, gdzie określona jest "historyczna rola międzynarodówki komunistycznej"/.

Ciągłość celu została podkreślona nawet w rezolucji przyjmującej zmianę w formie organizacyjnej stowarzyszenia. Celem jego było "umożliwienie jak najbardziej efektywnej akcji komunistów w nowych warunkach politycznych." /Z rezolucji Krajowego Komitetu Wykonawczego z dn. 11go stycznia 1944, proponującej zmianę nazwy i struktury partii./

Przywódcy Partii byli zdania, że dawna nazwa i polityczna struktura partii stały na przeszkodzie w ich wysiłkach infiltracji i zdobywania stanowisk w innych organizacjach a specjalnie w innych partiach politycznych. Karl BROWDER, tłumacząc powzięcie decyzji na zjeździe partii, zwołanym w celu przyjęcia zmian, oświadczył że w tej nowej szacie komuniści "będą mogli efektywniej pracować ... Weźmiemy udział w życiu politycznym jako niezależna grupa za pomocą ustalonych organizacji naszych postępowych kolegów, bez podlegania jakiegokolwiek partii." Owoce tego intensywnego ruchu penetracyjnego w innych partiach politycznych ukazały się na tych wszystkich odcinkach na których struktura ich nie była zbyt silna. Dotychczas komuniści mogli sobie przypisać zdobycie kontroli w American Labor Party stanu New York; Minnesota Farmer Labor Party, którą połączyli ze słabą Minnesota Democratic Party; Washington Commonwealth Federation, którą połączyli ze słabą Washington State Democratic Party itp. W stanie Washington komuniści zdołali uzyskać nominacje na tak poważne stanowiska jak senatora stanowego Rabbit, stanowego posła Pennock i przedstawiciela do Kongresu Hugh De Lacey.

W niektórych okolicach zależnie od warunków, partia republikańska w miejsce demokratycznej, stała się objektem zainteresowania komunistów.

W dniu 28go września 1944, w przemówieniu w Madison Square Garden, Karl Browder ostrzegł republikanów że atakowanie amerykańskich komunistów, przez kandydata na prezydenta Dewey'a będzie równoznaczne z atakiem "na Sowiety, która są w przewadze kierowane przez komunistów." Browder podkreślił światową jedność w działalności ruchu komunistycznego mimo formalnego rozwiązania Kominternu i ostrzegł że wybór gubernatora Dewey byłby "wezwaniami z Ameryki dla Francji, Włoch, Belgii, Jugosławii, Bułgarii, Rumunii i Polski ... do wyrzucenia komunistów z tych krajów. Byłoby to wciągnięciem Europy teraz albo może trochę później w wir najbardziej niszczącej wojny domowej."

Jednocześnie Browder powiedział, zresztą po raz pierwszy, że zmiana nazwy z "partii" na "stowarzyszenie" jest tymczasowa i niewiadomo jak długo będzie w użyciu. /"Bez wahania poświęciliśmy nasze prawa wyborcze w tej kampanii przez wstrzymanie się z wysunięciem naszego własnego kandydata; poszliśmy dalego w rozwiązaniu samej partii komunistycznej na nieokreślony przeciąg czasu./

Inne partie amerykańskie

18go października 1943 Liga Młodych Komunistów "rozwiązała się" i natychmiast ci sami "delegaci, goście i widzowie" utworzyli stowarzyszenie pod nazwą Amerykańska Młodzież za Demokracją.

7go sierpnia 1943, Kanadyjska Partia Komunistyczna zmieniła swą nazwę na "Rolniczą Partię Pracy" i zaproponowała "połączenie" Kanadyjskiej Commonwealth Federation, która odrzuciła tą propozycję.

3go stycznia 1944, kubańscy komuniści zaproponowali zmianę nazwy partii z Union Revolucionaria Comunista na inną, która była zawsze przekładstwem komunistów a mianowicie "Socjal-Demokratyczna Partia". Ogłoszono, że nowa "partia jak dawniej liczy 130,000 członków. Jej przewodniczący Juan Marinello oświadczył: "Chociaż skreślamy nazwę naszej organizacji z dokumentów, to jednak chowamy ją głęboko w sercach aby tam większej nabrała wartości." /"Daily Worker" 2.II. 1944 i "New York Times" 4.I. 1944/. Ostatecznie przyjęta nazwa brzmi "Partido Socialista Popular."

W wydaniu "The Inter American" z października 1944 w artykule o Meksykańskich komunistach ogłoszono, że: "Dr. Vicente Lombardo Toledano ma teraz swoją własną partię polityczną. Jest to Meksykańska Liga Socjalistyczna utworzona przeważnie z komunistów i socjalistów. Lombardo Toledano oświadczył, że nowa organizacja polityczna popiera ścisłą współpracę wśród krajów hiszpańskich Ameryki Południowej, interesy Zjednoczonych Narodów, "Good Neighbor Policy" oraz żywi najserdeczniejszą przyjaźń w stosunku do Rosji Sowieckiej". Toledano również powiedział że istnienie "Ligi Socialista Mexicana" jest konieczne dla prowadzenia walki z elementami reakcyjnymi w Meksyku, bez brania jednak udziału w wyborach." /tzn. że akcję swą będzie przeprowadzać wśród jednej rządowej partii politycznej tj. "Partido Revolucionario Mexicano/.

Jednocześnie i zgodnie partie komunistyczne w innych krajach Ameryki Łacińskiej również pozmiały swoje nazwy. Jedną z wcześniejszych była partia w Costa Rica, która nazwała się "Popular Vanguard" w połowie 1943 r. Jedną z ostatnich jest partia komunistyczna w Kolumbii, która w początkach października 1944 przyjęła tytuł Partido Socialista Democratico /"Daily Worker" 5.X.44/.